

guarniments y tot el cos, y si es torna á parar, ó está malalt ó es poruch, llavors posarli remey en lloch de maltractarlo. Quan un animal cau, no cau per culpa y lluny de castigarlo, se l' ha d' acariciar, treure els obstacles que impideixin alsarse y sostenintli 'l cap ab la brida ó ronsal, ajudarlo á alsar, espolsarlo, y curarlo si s' ha fet mal.

En March Mir

Tots els nostres lectors s' haurán enterat ab sentiment de la mort d' aquell exemplar propietari de Sant Sadurní de Noya, que tant havia fet per nosaltres, perque fins aquells que no n' havían rebut favors directament, li eran deutors dels molts beneficis que d' ell n' havia rebut l' agricultura en general.

Va morir—diu el President de la Federació—besant el Sant Crist y fent números sobre agricultura y parlant de revistes y articles agrícols. Aixís havia viscut D. March Mir. Creyent fervorós de la nostra Religió, tota la bondat, tot l' esperit de caritat que la Religió comunica, se traslluhía principalment en el senyor Mir quan d' agricultura 's tractava.

Per aixó se 'l pot calificar de veritable apóstol de l' agricultura, perque ab una inteligencia superior y ab una voluntat may vista, se dedicava á fer bé als seus semblants, trevallant en pro de la pagesia de la nostra terra.

Ell fou qui més impulsá la replantació de la vinya americana; ell fou un dels fundadors del *Resumen de Agricultura* y col·laborador de moltes altres publicacions; ell fou l' iniciador dels Congresos Agrícols de la Federació—d' aquesta entitat nascuda, segons ens deya á Manresa, dessota d' un pámpol dels vinyars de Sant Sadurní;—ell fou aquell diputat provincial que, á diferencia de tants altres, volía sols el cárrech pera servir interessos generals; ell fou, en fi, l' home indispensable en tota acció dels agricultors catalans.

Feu molt bé la Federació Agrícola en sa última reunió—á la que hi assistiren el President de la nostra Càmera y 'l Director d' aquesta *Revista*—d' acordar tributar un homenatge d' agrahiment al benemérit agricultor, homenatge en el que hi prengué part tot Catalunya, perque tota la terra nostra s' ha de sentir orgullosa d' haver comptat entre sos fills á un home com en Mir. Sens dupte que l' agricultura catalana no 's farà sorda als propòsits de la Comissió organitzadora d' aquest homenatge.

Tingui Deu en la seva gloria l' ánima del que fou il·lustre amic nostre y dongui resignació á la seva familia.